Europeiska unionens
officiella tidning

L 172

sextiofemte årgången

Svensk utgåva

Lagstiftning

29 juni 2022

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

INTERNATIONELLA AVTAL

★ **Rådets beslut (EU) 2022/1022 av den 9 juni 2022 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av protokollet om särskilda frågor rörande gruvdrifts-, jordbruks- och byggindustriutrustning till konventionen om internationell säkerhetsrätt till flyttbar egendom (MAC-protokollet)** 1

★ **Information om ikraftträdande av förlängningen av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina** 4

FÖRORDNINGAR

★ **Kommissionens förordning (EU) 2022/1023 av den 28 juni 2022 om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 och bilagan till kommissionens förordning (EU) nr 231/2012 vad gäller användningen av havrelecitin i kakao- och chokladvaror som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/36/EG** ([1]) 5

BESLUT

★ **Rådets beslut (EU) 2022/1024 av den 7 april 2022 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i partskonferensen för Rotterdamkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel vad gäller ändringar av bilaga III till den konventionen** 9

★ **Rådets beslut (EU) 2022/1025 av den 2 juni 2022 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid det femtonde mötet i partskonferensen för Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall vad gäller vissa ändringar av artikel 6.2 i den konventionen** 11

([1]) Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ **Rådets beslut (EU) 2022/1026 av den 21 juni 2022 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande ändring av protokoll 31 om samarbete inom särskilda områden vid sidan om de fyra friheterna och protokoll 32 om finansiella villkor för genomförandet av artikel 82, fogade till EES-avtalet (InvestEU)** ([1]) 13

★ **Rådets beslut (EU) 2022/1027 av den 28 juni 2022 om de finansiella bidrag som parterna ska betala till Europeiska utvecklingsfonden, inbegripet den andra delbetalningen för 2022** 18

★ **Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2022/1028 av den 27 juni 2022 om ändring av beslut (EU) 2021/355 vad gäller vissa anläggningar i Danmark, Frankrike och Sverige som ingår i förteckningen över anläggningar som omfattas av unionens system för handel med utsläppsrätter som fastställs i direktiv 2003/87/EG** *[delgivet med nr C(2022) 4289]* ([1]) 21

★ **Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2022/1029 av den 28 juni 2022 om ändring av genomförandebeslut (EU) 2019/919 vad gäller harmoniserade standarder för huvuddata för båtar, framdrivningssystem med gasol för båtar och fartyg och bestämning av maximal framdrivningseffekt för båtar med en skrovlängd mellan 8 och 24 meter** ([1]) 25

AKTER SOM ANTAS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

★ **Beslut nr 1/2022 av den gemensamma kommitté som inrättats genom Europa–Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Staten Israels regering, å andra sidan av den 13 juni 2022 om ersättande av bilaga IV till Europa–Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Staten Israels regering, å andra sidan [2022/1030]** 30

([1]) Text av betydelse för EES.

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT (EU) 2022/1022

av den 9 juni 2022

om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av protokollet om särskilda frågor rörande gruvdrifts-, jordbruks- och byggindustriutrustning till konventionen om internationell säkerhetsrätt till flyttbar egendom (MAC-protokollet)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81.2 a, c och e, jämförd med artikel 218.5,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Unionen verkar för att upprätta ett gemensamt rättsligt område grundat på principen om ömsesidigt erkännande av rättsliga avgöranden.

(2) Protokollet om särskilda frågor rörande gruvdrifts-, jordbruks- och byggindustriutrustning till konventionen om internationell säkerhetsrätt till flyttbar egendom (*MAC-protokollet*), som antogs i Pretoria den 22 november 2019, bidrar på ett värdefullt sätt till regleringen av dessa frågor på internationell nivå. Det är därför önskvärt att bestämmelserna i MAC-protokollet börjar tillämpas så snart som möjligt.

(3) Vissa av de frågor som behandlas i MAC-protokollet påverkar Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 593/2008 ([1]), (EU) nr 1215/2012 ([2]) och (EU) 2015/848 ([3]). Unionen har därför exklusiv befogenhet i dessa frågor, medan de andra frågorna inte omfattas av denna befogenhet.

(4) Kommissionen förhandlade på unionens vägnar om de delar av MAC-protokollet som omfattas av unionens exklusiva befogenhet.

(5) Enligt artikel XXIV.1 i MAC-protokollet får regionala organisationer för ekonomisk integration som har befogenhet i vissa frågor som regleras i MAC-protokollet underteckna, godta eller godkänna det protokollet, eller ansluta sig till det.

(6) Enligt artikel XXIV.2 i MAC-protokollet ska en regional organisation för ekonomisk integration, vid undertecknandet, godtagandet eller godkännandet av protokollet, eller anslutningen till det, avge en förklaring med angivande av de frågor som regleras i det protokollet för vilka dess medlemsstater har överfört sin befogenhet till organisationen. Unionen bör därför avge en sådan förklaring vid tidpunkten för undertecknandet av MAC-protokollet.

(7) Irland är bundet av förordningarna (EG) nr 593/2008, (EU) nr 1215/2012 och (EU) 2015/848, och deltar därför i antagandet av detta beslut.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 4.7.2008, s. 6).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden (EUT L 141, 5.6.2015, s. 19).

(8) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

(9) MAC-protokollet bör undertecknas på unionens vägnar, med förbehåll för att det ingås vid en senare tidpunkt, och den åtföljande förklaringen bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet på unionens vägnar av protokollet om särskilda frågor rörande gruvdrifts-, jordbruks- och byggindustriutrustning till konventionen om internationell säkerhetsrätt till flyttbar egendom (MAC-protokollet), som antogs i Pretoria den 22 november 2019, godkänns härmed, förutsatt att protokollet antas ([4]).

Artikel 2

Den förklaring som åtföljer detta beslut ska godkännas på unionens vägnar, med förbehåll för att ett beslut om ingående av MAC-protokollet antas vid ett senare tillfälle.

Artikel 3

Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som ska ha rätt att underteckna MAC-protokollet på unionens vägnar, med förbehåll för villkoret i artikel 4.

Artikel 4

Vid undertecknandet av MAC-protokollet ska unionen i enlighet med artikel XXIV.2 i MAC-protokollet avge den förklaring som åtföljer detta beslut.

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 9 juni 2022.

På rådets vägnar
É. DUPOND-MORETTI
Ordförande

([4]) Texten till MAC-protokollet kommer att offentliggöras tillsammans med beslutet om avtalets ingående.

Förklaring enligt artikel XXIV.2 om Europeiska unionens befogenhet i frågor som regleras i protokollet om särskilda frågor rörande gruvdrifts-, jordbruks- och byggindustriutrustning (MAC-protokollet) till konventionen om internationell säkerhetsrätt till flyttbar egendom, antaget i Pretoria den 22 november 2019, och för vilka medlemsstaterna har överfört sin befogenhet till Europeiska unionen

1. Enligt artikel XXIV.1 i MAC-protokollet får regionala organisationer för ekonomisk integration som utgörs av suveräna stater och som har befogenhet i vissa frågor som regleras i MAC-protokollet underteckna detta på villkor att de lägger fram den förklaring som avses i artikel XXIV.2. Europeiska unionen har beslutat att underteckna MAC-protokollet och avger härmed en sådan förklaring.

2. Europeiska unionens nuvarande medlemmar är Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland och Konungariket Sverige.

3. Denna förklaring ska dock inte tillämpas på Konungariket Danmark, i enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

4. Denna förklaring är inte tillämplig på de till medlemsstaterna hörande territorier som fördraget om Europeiska unionens funktionssätt inte är tillämpligt på, och den påverkar inte sådana åtgärder eller ståndpunkter som de berörda medlemsstaterna kan komma att anta inom ramen för MAC-protokollet på dessa territoriers vägnar och i deras intresse.

5. Med avseende på frågor som regleras i MAC-protokollet har Europeiska unionen utövat sin befogenhet genom att anta Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ([1]) (artikel IX i MAC-protokollet – ”*Ändring av bestämmelserna om interimistiska åtgärder*”), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden ([2]) (artikel X i MAC-protokollet – ”*Åtgärder vid insolvens*” – och artikel XI i MAC-protokollet – ”*Bistånd vid insolvens*”) och förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) ([3]) (artikel VI i MAC-protokollet – ”*Val av tillämplig lag*”).

6. Europeiska unionens befogenhet enligt fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är på grund av sin natur under ständig utveckling. Inom ramen för fördragen får behöriga institutioner fatta beslut som fastställer räckvidden av Europeiska unionens befogenhet. Europeiska unionen förbehåller sig därför rätten att ändra denna förklaring i enlighet därmed, utan att detta utgör en nödvändig förutsättning för utövandet av dess befogenhet med avseende på frågor som regleras i MAC-protokollet.

([1]) EUT L 351, 20.12.2012, s. 1.
([2]) EUT L 141, 5.6.2015, s. 19.
([3]) EUT L 177, 4.7.2008, s. 6.

Information om ikraftträdande av förlängningen av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina

Förlängningen av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina, undertecknat den 4 juli 2002 ([1]) och förlängt 2003 ([2]), 2011 ([3]), 2015 ([4]) och 2020 ([5]), trädde i kraft den 17 juni 2020 i enlighet med artikel 12 a i detta avtal. Förlängningen av avtalet under ytterligare en femårsperiod i enlighet med artikel 12 b i avtalet gäller från och med den 8 november 2019.

([1]) EUT L 36, 12.2.2003, s. 31.
([2]) EUT L 267, 17.10.2003, s. 24.
([3]) EUT L 79, 25.3.2011, s. 3.
([4]) EUT L 60, 4.3.2015, s. 37.
([5]) EUT L 193, 17.6.2020, s. 1.

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2022/1023

av den 28 juni 2022

om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 och bilagan till kommissionens förordning (EU) nr 231/2012 vad gäller användningen av havrelecitin i kakao- och chokladvaror som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/36/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsatser ([1]), särskilt artiklarna 10.3 och 14,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1331/2008 av den 16 december 2008 om fastställande av ett enhetligt förfarande för godkännande av livsmedelstillsatser, livsmedelsenzymer och livsmedelsaromer ([2]), särskilt artikel 7.5, och

av följande skäl:

(1) I bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008 fastställs en unionsförteckning över livsmedelstillsatser som godkänts för användning i livsmedel och villkoren för användning av dessa.

(2) Endast livsmedelstillsatser som har införts i unionsförteckningen i bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008 får släppas ut på marknaden som sådana och användas i livsmedel på de villkor som anges däri.

(3) I kommissionens förordning (EU) nr 231/2012 ([3]) fastställs specifikationer för de livsmedelstillsatser som förtecknas i bilagorna II och III till förordning (EG) nr 1333/2008.

(4) Unionsförteckningen och specifikationerna får uppdateras i enlighet med det enhetliga förfarande som avses i artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1331/2008, antingen på initiativ av kommissionen eller efter en ansökan.

(5) Den 25 januari 2018 lämnades det in en ansökan om godkännande av användning av havrelecitin som livsmedelstillsats i livsmedelskategori 05.1 ”Kakao- och chokladvaror som omfattas av direktiv 2000/36/EG” ([4]) i del E i bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008, med en maximihalt på 20 000 mg/kg. Ansökan gjordes därefter tillgänglig för medlemsstaterna i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 1331/2008.

([1]) EUT L 354, 31.12.2008, s. 16.
([2]) EUT L 354, 31.12.2008, s. 1.
([3]) Kommissionens förordning (EU) nr 231/2012 av den 9 mars 2012 om fastställande av specifikationer för de livsmedelstillsatser som förtecknas i bilagorna II och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 (EUT L 83, 22.3.2012, s. 1).
([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/36/EG av den 23 juni 2000 om kakao- och chokladvaror avsedda som livsmedel (EGT L 197, 3.8.2000, s. 19).

(6) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (*livsmedelsmyndigheten*) utvärderade säkerheten hos havrelecitin som livsmedelstillsats, och konstaterade i sitt yttrande ([5]) av den 10 december 2019 att användningen av havrelecitin som livsmedelstillsats vid föreslagen användning och vid de föreslagna halterna inte utgör en säkerhetsrisk.

(7) Havrelecitin är en fraktionerad havreolja som fungerar som emulgeringsmedel och underlättar tillverkningen av kakao- och chokladvaror genom att det minskar viskositeten hos chokladprodukter och sänker flytgränsen för dem. Det blir därmed lättare att pumpa smält choklad vid tillverkningen. Dessutom förhindrar havrelecitin fettblomning, dvs. att en grå yta bildas på produkterna under lagring.

(8) Det är därför lämpligt att godkänna användningen av havrelecitin som emulgeringsmedel i livsmedelskategorin ”Kakao- och chokladvaror som omfattas av direktiv 2000/36/EG”, med en maximihalt på 20 000 mg/kg, och att tilldela tillsatsen E-numret E 322a.

(9) Specifikationerna för havrelecitin (E 322a) bör införas i förordning (EU) nr 231/2012 eftersom tillsatsen för första gången upptas i unionsförteckningen över livsmedelstillsatser i bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008.

(10) Förordningarna (EG) nr 1333/2008 och (EU) nr 231/2012 bör därför ändras i enlighet med detta.

(11) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008 ska ändras i enlighet med bilaga I till den här förordningen.

Artikel 2

Bilagan till förordning (EU) nr 231/2012 ska ändras i enlighet med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

([5]) *EFSA Journal*, vol. 18(2020):1, artikelnr 5969.

BILAGA I

Bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008 ska ändras på följande sätt:

1. I del B i punkt 3, ”Andra tillsatser än färgämnen och sötningsmedel”, ska följande nya post införas efter posten för livsmedelstillsats E 322:

”E 322a	Havrelecitin”

2. I del E ska följande nya post för ”Havrelecitin” införas i livsmedelskategori 05.1, ”Kakao- och chokladvaror som omfattas av direktiv 2000/36/EG”, efter posten för E 322:

	”E 322a	Havrelecitin	20 000”			

BILAGA II

I bilagan till förordning (EU) nr 231/2012 ska följande post införas efter posten för livsmedelstillsats E 322:

"E 322a HAVRELECITIN	
Synonymer	Fraktionerad havreolja
Definition	Havrelecitin är en fraktionerad havreolja som är rik på polära lipider, främst galaktolipider. Havrelecitin tillverkas av havrekärnor av livsmedelskvalitet som siktas och genomgår extraktion med etanol vid förhöjd temperatur för att framställa råextrakt av lipider. Detta råextrakt genomgår indunstning och filtrering i flera steg vilket ger en råhavreolja, som separeras, indunstas och filtreras för att framställa havrelecitin. Vid extraktion får endast etanol användas som extraktionslösningsmedel.
Einecs-nummer	281-672-4
Innehåll	Minst 30 % polära lipider olösliga i aceton
Beskrivning	Gulbrun viskös vätska
Identifiering	
Kolin	Högst 2 g/100 g
Fosfor	Minst 0,5 %
Polära lipider	Minst 35 viktprocent
Neutrala lipider	55–65 viktprocent
Mättade	17–20 viktprocent
Enkelomättade	38–42 viktprocent
Fleromättade	38–42 viktprocent
Renhetsgrad	
Viktförlust vid torkning	Högst 2 %
Ämnen olösliga i toluen	Högst 1 viktprocent
Syratal	Högst 30 mg KOH/g
Peroxidtal	mindre än 10 mekv O_2/kg fett
Lösningsmedelsrester	Etanol: Högst 300 mg/kg
Arsenik	Högst 0,1 mg/kg
Bly	Högst 0,05 mg/kg
Kvicksilver	Högst 0,02 mg/kg
Kadmium	Högst 0,05 mg/kg
Mikrobiologiska kriterier	
Aeroba mikroorganismer	Högst 1 000 CFU/g
Jäst	Högst 100 CFU/g
Mögel	Högst 100 CFU/g
Enterobacteriaceae	Högst 10 CFU/g
Aeroba sporer	Högst 1 CFU/g
Övriga	
Gluten	Högst 20 mg/kg"

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2022/1024

av den 7 april 2022

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i partskonferensen för Rotterdamkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel vad gäller ändringar av bilaga III till den konventionen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 192.1 och 207.3 och artikel 207.4 första stycket jämförda med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Rotterdamkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel (*konventionen*) trädde i kraft den 24 februari 2004 och ingicks på unionens vägnar genom rådets beslut 2006/730/EG ([1]).

(2) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 649/2012 ([2]) genomförs konventionen i unionen.

(3) Enligt artikel 7 i konventionen ska partskonferensen för konventionen besluta om huruvida kemikalier ska förtecknas i bilaga III till konventionen.

(4) Vid sitt tionde mötet förväntas partskonferensen för konventionen anta beslut om förteckning av ytterligare kemikalier i bilaga III till konventionen.

(5) För att säkerställa att importerande parter åtnjuter det skydd som konventionen erbjuder och eftersom alla relevanta kriterier enligt konventionen är uppfyllda är det nödvändigt och lämpligt att stödja rekommendationen från undersökningskommittén för kemikalier under konventionen, att i bilaga III till konventionen införa acetoklor, karbosulfan, krysotilasbest, dekabromdifenyleter, fention, vissa beredningar i vätskeform innehållande parakvatdiklorid, samt perfluoroktansyra (PFOA), PFOA-salter och PFOA-besläktade föreningar. Användningen av dessa kemikalier är dessutom redan förbjuden eller underkastad stränga restriktioner i unionen, och de flesta av dem omfattas, enligt förordning (EU) nr 649/2012, av krav i samband med export som går utöver vad som krävs i konventionen.

(6) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid det tionde mötet i partskonferensen vad gäller ändringar av bilaga III till konventionen, eftersom dessa ändringar kommer att vara bindande för unionen.

([1]) Rådets beslut 2006/730/EG av den 25 september 2006 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Rotterdamkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel (EUT L 299, 28.10.2006, s. 23).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 649/2012 av den 4 juli 2012 om export och import av farliga kemikalier (EUT L 201, 27.7.2012, s. 60).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid det tionde mötet i partskonferensen för Rotterdamkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel ska vara att stödja ändringarna av bilaga III till konventionen vad gäller införandet av acetoklor, karbosulfan, krysotilasbest, dekabromdifenyleter, fention (beredningar med ultralåg volym (ULV) med minst 640 gram verksamt ämne per liter), beredningar i vätskeform (emulsionskoncentrat och vattenlösligt koncentrat) innehållande minst 276 g/l parakvatdiklorid vilket motsvarar en parakvatjonkoncentration på minst 200 g/l samt perfluoroktansyra (PFOA), PFOA-salter och PFOA-besläktade föreningar.

Artikel 2

Beslut om justeringar av den ståndpunkt som avses i artikel 1, mot bakgrund av utvecklingen under den tionde partskonferensen för konventionen, får fattas av unionens företrädare, i samråd med medlemsstaterna, under samordningsmöten på plats och utan något ytterligare beslut av rådet.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 7 april 2022.

På rådets vägnar
J. DENORMANDIE
Ordförande

RÅDETS BESLUT (EU) 2022/1025

av den 2 juni 2022

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid det femtonde mötet i partskonferensen för Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall vad gäller vissa ändringar av artikel 6.2 i den konventionen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall (*konventionen*) trädde i kraft 1992 och ingicks av unionen genom rådets beslut 93/98/EEG ([1]).

(2) Enligt konventionen ska partskonferensen överväga och efter behov anta ändringar av konventionen. Ändringar av konventionen ska antas vid ett möte i partskonferensen.

(3) I enlighet med förfarandet i artikel 17 i konventionen kommer partskonferensen vid sitt femtonde möte i juni 2022 att behandla Ryska federationens förslag om ändring av artikel 6.2 i konventionen. Förslaget syftar till att fastställa en tidsfrist på 30 dagar för en importstat att svara anmälaren av en avfallstransport och inför en annan ändring, som framförs som redaktionell.

(4) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid det femtonde mötet i partskonferensen avseende Ryska federationens förslag, eftersom den ändringen kommer att vara bindande för unionen och påverka innehållet i unionsrätten, nämligen Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 ([2]).

(5) Unionen bör inte stödja Ryska federationens förslag om ändring av artikel 6.2 i konventionen. Detta skulle kräva en lång och tungrodd förhandlingsprocess och det skulle dröja länge innan en sådan ändring skulle träda i kraft. Det förefaller oproportionellt att inleda en sådan process för en ändring eftersom målen för förslaget kunde nås på andra sätt. Unionen bör i stället vara öppen för och lägga fram eller agera på initiativ som syftar till att förbättra funktionen hos det förfarande med *förhandsgodkännande sedan information lämnats* som fastställs i artikel 6 i konventionen under förutsättning att sådana initiativ har ett bredare tillämpningsområde än det förslag som lagts fram av Ryska federationen för det femtonde mötet i partskonferensen, är i linje med unionens allmänna politik och mål och inte kräver någon ändring av konventionen.

([1]) Rådets beslut 93/98/EEG av den 1 februari 1993 om ingående på gemenskapens vägnar av konventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av riskavfall (Baselkonventionen) (EGT L 39, 16.2.1993, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid det femtonde mötet i partskonferensen för Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall ska vara att inte stödja Ryska federationens förslag om ändring av artikel 6.2 i konventionen.

2. Unionen ska lägga fram ett initiativ, eller stödja initiativ från andra konventionsparter, för att förbättra funktionen hos det förfarande med *förhandsgodkännande sedan information lämnats* som fastställs i artikel 6 i konventionen, vid det femtonde mötet i partskonferensen för konventionen förutsatt att sådana initiativ:

a) Syftar till att förbättra funktionen hos förfarandet för *förhandsgodkännande sedan information lämnats*, genom att ta itu med de förseningar och problem som export-, import- eller transitstater upplever för att hantera anmälningar och stödja digitaliseringen av det förfarandet, så att transporter av avfall som sker i enlighet med konventionen kan utföras utan onödigt dröjsmål,

b) Inte nödvändiggör en ändring av konventionen.

c) Bidrar till en miljöriktig hantering av avfall på global nivå och till övergången till en global cirkulär ekonomi.

d) Bidrar till ett korrekt genomförande av konventionens kontrollmekanismer och bidrar till rättssäkerhet i detta avseende.

Artikel 2

Beslut om justering av den ståndpunkt som avses i artikel 1.2 i detta beslut, mot bakgrund av utvecklingen under det femtonde mötet i partskonferensen för konventionen, får fattas av unionens företrädare i samråd med medlemsstaterna, under samordningsmötena på plats och utan något ytterligare beslut av rådet.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 2 juni 2022.

På rådets vägnar
A. DE MONTCHALIN
Ordförande

RÅDETS BESLUT (EU) 2022/1026

av den 21 juni 2022

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande ändring av protokoll 31 om samarbete inom särskilda områden vid sidan om de fyra friheterna och protokoll 32 om finansiella villkor för genomförandet av artikel 82, fogade till EES-avtalet (InvestEU)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 173 och artikel 175 tredje stycket jämförda med artikel 218.9,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2894/94 av den 28 november 1994 om formerna för genomförandet av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ([1]), särskilt artikel 1.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ([2]) (*EES-avtalet*) trädde i kraft den 1 januari 1994.

(2) Enligt artikel 98 i EES-avtalet får gemensamma EES-kommittén, inrättad genom EES-avtalet (*gemensamma EES-kommittén*), besluta att ändra bland annat protokoll 31 om samarbete inom särskilda områden vid sidan om de fyra friheterna (*protokoll 31*) och protokoll 32 om finansiella villkor för genomförandet av artikel 82 (*protokoll 32*), fogade till EES-avtalet.

(3) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 ([3]) ska införlivas med EES-avtalet.

(4) Protokoll 31 och protokoll 32 bör därför ändras i enlighet med detta.

(5) Unionens ståndpunkt i gemensamma EES-kommittén bör därför baseras på det åtföljande utkastet till beslut av gemensamma EES-kommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande ändringen av protokoll 31 om samarbete inom särskilda områden vid sidan om de fyra friheterna och protokoll 32 om finansiella villkor för genomförandet av artikel 82, fogade till EES-avtalet, ska baseras på det utkast till beslut av gemensamma EES-kommittén som åtföljer det här beslutet.

([1]) EGT L 305, 30.11.1994, s. 6.
([2]) EGT L 1, 3.1.1994, s. 3.
([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 av den 24 mars 2021 om inrättande av InvestEU-programmet och om ändring av förordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107, 26.3.2021, s. 30).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den Luxemburg den 21 juni 2022.

På rådets vägnar
C. BEAUNE
Ordförande

UTKAST TILL

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉNS BESLUT nr […]

av den

om ändring av protokoll 31 (om samarbete inom särskilda områden vid sidan om de fyra friheterna) och protokoll 32 (om finansiella villkor för genomförandet av artikel 82) till EES-avtalet

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-avtalet*), särskilt artiklarna 86 och 98, och

av följande skäl:

(1) Det är lämpligt att utvidga samarbetet mellan de avtalsslutande parterna till EES-avtalet till att omfatta Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 av den 24 mars 2021 om inrättande av InvestEU-programmet och om ändring av förordning (EU) 2015/1017 ([1]).

(2) Enligt artikel 5 i förordning (EU) 2021/523 är bidrag till EU-garantin från Eftastaterna tillåtna för deltagande i vissa finansiella produkter inom InvestEU-fondens EU-komponent. Eftastaternas bidrag till avsättningarna till EU-garantin får åtföljas av en rygg-mot-rygg-garanti som täcker respektive ansvarsförbindelse i förhållande till EU-garantin. Alternativt kan de tillhandahålla hela bidraget till InvestEU-fonden kontant.

(3) Villkoren för Eftastaternas och deras institutioners, företags, organisationers och medborgares deltagande i Europeiska unionens program fastställs i EES-avtalet, särskilt artikel 81.

(4) Genom rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen ([2]) tilldelades programmet InvestEU, inrättat genom förordning (EU) 2021/523, ytterligare externa inkomster avsatta för särskilda ändamål. I protokoll 32 om de finansiella villkoren för genomförande av artikel 82 i EES-avtalet är det lämpligt att klargöra att beräkningen av Eftastaternas finansiella bidrag till InvestEU-programmet bör göras utifrån en beräkningsgrund som ökas med anslag som motsvarar externa inkomster avsatta för särskilda ändamål enligt artikel 3.1 i rådets förordning (EU) 2020/2094 när det gäller Eftastaternas deltagande i det programmet.

(5) Protokollen 31 och 32 till EES-avtalet bör därför ändras i enlighet med detta, så att det utvidgade samarbetet kan äga rum från och med den 1 januari 2022.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande artikel ska läggas till efter artikel 19 (Minskning av de ekonomiska och sociala skillnaderna) i protokoll 31 till EES-avtalet:

”*Artikel 20*

Förbättring av konkurrenskraften och den socioekonomiska konvergensen och sammanhållningen inom ramen för InvestEU-programmet

1. Eftastaterna ska från och med den 1 januari 2022 delta i de verksamheter som inleds till följd av följande unionsrättsakt:

([1]) EUT L 107, 26.3.2021, s. 30.
([2]) EUT L 433I, 22.12.2020, s. 23.

— **32021 R 0523**: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 av den 24 mars 2021 om inrättande av InvestEU-programmet och om ändring av förordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107, 26.3.2021, s. 30).

2. Eftastaterna får inte delta i InvestEU:s rådgivningscentrum.

3. Eftastaterna får välja att delta i en eller flera finansiella produkter inom InvestEU-fondens EU-komponent. Eftastaternas bidrag ska baseras på riskprofilen för de finansiella produkter som de väljer att delta i. Bidraget från Eftastaterna ska öka EU-garantin.

4. Vid beräkningen av det ekonomiska bidraget från Eftastaterna i EES till InvestEU-fonden ska proportionalitetsfaktorn enligt artikel 82.1 i EES-avtalet för budgetposter inte tillämpas. I enlighet med artikel 8 i protokoll 32 ska Eftastaterna ingå överenskommelser om medverkan med EU företrätt av kommissionen. Överenskommelserna om medverkan ska fastställa beloppen för Eftastaternas ekonomiska bidrag till EU-garantin, ange villkor för användningen av bidraget, fastställa hur ofta och med hur mycket bidraget ska betalas och fastställa regler för återbetalning av outnyttjade medel och inkomster till Eftastaterna.

5. Om Eftastaternas bidrag till EU-garantin inte helt och hållet tillhandahåller likvida medel, dvs. avsättningen är fastställd till mindre än 100 %, ska Eftastaterna åta sig att täcka respektive ansvarsförbindelse genom en oåterkallelig och ovillkorlig rygg-mot-rygg-garanti som tas i anspråk på begäran. Rygg-mot-rygg-garantin ska ställas samtidigt som en överenskommelse om bidrag undertecknas.

6. Liechtenstein ska undantas från deltagande i och ekonomiskt bidrag till detta program."

Artikel 2

Texten i artikel 1.10 i protokoll 32 till EES-avtalet ska ersättas med följande:

"10. Vid beräkningen av det operativa bidraget enligt artikel 82 a och b i avtalet ska de åtagande- och betalningsbemyndiganden som tagits upp i Europeiska unionens slutgiltigt antagna budget för de tillämpliga åren för finansiering av Horisont Europa-programmet (inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695), InvestEU-programmet (inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523) och unionens civilskyddsmekanism (som regleras av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU) ökas med de anslag som motsvarar externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som avsatts för dessa verksamheter enligt artikel 3.1 i rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen ([3])."

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att den sista anmälningen enligt artikel 103.1 i EES-avtalet har gjorts *.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.

Artikel 4

Detta beslut ska offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*.

([3]) EUT L 433I, 22.12.2020, s. 23.

(*) [Inga konstitutionella krav angivna.] [Konstitutionella krav angivna.]

Utfärdat i Bryssel den

På gemensamma EES-kommitténs vägnar
Ordförande

Gemensamma EES-kommitténs
sekreterare

RÅDETS BESLUT (EU) 2022/1027

av den 28 juni 2022

om de finansiella bidrag som parterna ska betala till Europeiska utvecklingsfonden, inbegripet den andra delbetalningen för 2022

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interna avtalet mellan företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om finansiering av Europeiska unionens bistånd inom den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 i enlighet med AVS–EU-partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämplig ([1]), särskilt artikel 7.2 jämförd med artikel 14.3,

med beaktande av rådets förordning (EU) 2018/1877 av den 26 november 2018 med budgetförordning för elfte Europeiska utvecklingsfonden och om upphävande av förordning (EU) 2015/323 ([2]), särskilt artikel 19.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med förfarandet i artiklarna 19–22 i förordning (EU) 2018/1877 ska Europeiska kommissionen senast den 15 juni 2022 lägga fram ett förslag som fastställer beloppet för den andra delbetalningen av bidraget för 2022 och ett reviderat årligt bidragsbelopp för 2022, om beloppet avviker från de faktiska behoven.

(2) I enlighet med artikel 46 i förordning (EU) 2018/1877 ska Europeiska investeringsbanken (EIB) skicka sina uppdaterade beräkningar av åtaganden och betalningar för de instrument som den förvaltar till kommissionen.

(3) Enligt artikel 20.1 i förordning (EU) 2018/1877 ska en infordran av bidrag i första hand gälla belopp som fastställts för tidigare Europeiska utvecklingsfonder. En infordran av medel i enlighet med förordning (EU) 2018/1877 bör därför äga rum för kommissionen och för EIB.

(4) Enligt artikel 152 i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ([3]) (*utträdesavtalet*) ska Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (*Förenade kungariket*) förbli part i Europeiska utvecklingsfonden (EUF) till dess att elfte EUF och alla tidigare oavslutade EUF avslutas. Enligt artikel 153 i utträdesavtalet ska dock Förenade kungarikets andel av medel som dragits tillbaka från projekt inom elfte eller tidigare EUF inte återanvändas om medlen dragits tillbaka efter den 31 december 2020.

(5) I rådets beslut (EU) 2021/1941 ([4]) fastställs det årliga beloppet för medlemsstaternas bidrag till EUF för 2022 till 2 500 000 000 EUR för kommissionen och till 300 000 000 EUR för EIB.

(6) För att de åtgärder som föreskrivs i detta beslut ska kunna tillämpas så snabbt som möjligt bör detta beslut träda i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

([1]) EUT L 210, 6.8.2013, s. 1.
([2]) EUT L 307, 3.12.2018, s. 1.
([3]) EUT L 29, 31.1.2020, s. 7.
([4]) Rådets beslut (EU) 2021/1941 av den 9 november 2021 om de finansiella bidrag som parterna i Europeiska utvecklingsfonden ska betala för att finansiera den fonden, inbegripet taket för 2023, det årliga beloppet för 2022, beloppet för den första delbetalningen för 2022 och en vägledande och icke-bindande prognos för de förväntade årliga bidragsbeloppen för åren 2024 och 2025 (EUT L 396, 10.11.2021, s. 61).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Parterna i Europeiska utvecklingsfonden ska betala de enskilda bidragen till EUF till kommissionen och Europeiska investeringsbanken som en andra delbetalning för 2022 i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 28 juni 2022.

På rådets vägnar
A. PANNIER-RUNACHER
Ordförande

BILAGA

MEDLEMSSTATERNA OCH FÖRENADE KUNGARIKET	Bidragsnyckel 11:e EUF (%)	Andra delbetalningen 2022 (EUR)		Totalt
		Kommissionen 11:e EUF	EIB 11:e EUF	
BELGIEN	3,24927	25 994 160,00	3 249 270,00	29 243 430,00
BULGARIEN	0,21853	1 748 240,00	218 530,00	1 966 770,00
TJECKIEN	0,79745	6 379 600,00	797 450,00	7 177 050,00
DANMARK	1,98045	15 843 600,00	1 980 450,00	17 824 050,00
TYSKLAND	20,57980	164 638 400,00	20 579 800,00	185 218 200,00
ESTLAND	0,08635	690 800,00	86 350,00	777 150,00
IRLAND	0,94006	7 520 480,00	940 060,00	8 460 540,00
GREKLAND	1,50735	12 058 800,00	1 507 350,00	13 566 150,00
SPANIEN	7,93248	63 459 840,00	7 932 480,00	71 392 320,00
FRANKRIKE	17,81269	142 501 520,00	17 812 690,00	160 314 210,00
KROATIEN	0,22518	1 801 440,00	225 180,00	2 026 620,00
ITALIEN	12,53009	100 240 720,00	12 530 090,00	112 770 810,00
CYPERN	0,11162	892 960,00	111 620,00	1 004 580,00
LETTLAND	0,11612	928 960,00	116 120,00	1 045 080,00
LITAUEN	0,18077	1 446 160,00	180 770,00	1 626 930,00
LUXEMBURG	0,25509	2 040 720,00	255 090,00	2 295 810,00
UNGERN	0,61456	4 916 480,00	614 560,00	5 531 040,00
MALTA	0,03801	304 080,00	38 010,00	342 090,00
NEDERLÄNDERNA	4,77678	38 214 240,00	4 776 780,00	42 991 020,00
ÖSTERRIKE	2,39757	19 180 560,00	2 397 570,00	21 578 130,00
POLEN	2,00734	16 058 720,00	2 007 340,00	18 066 060,00
PORTUGAL	1,19679	9 574 320,00	1 196 790,00	10 771 110,00
RUMÄNIEN	0,71815	5 745 200,00	718 150,00	6 463 350,00
SLOVENIEN	0,22452	1 796 160,00	224 520,00	2 020 680,00
SLOVAKIEN	0,37616	3 009 280,00	376 160,00	3 385 440,00
FINLAND	1,50909	12 072 720,00	1 509 090,00	13 581 810,00
SVERIGE	2,93911	23 512 880,00	2 939 110,00	26 451 990,00
FÖRENADE KUNGARIKET	14,67862	117 428 960,00	14 678 620,00	132 107 580,00
TOTALT EU-27 OCH FÖRENADE KUNGARIKET	100,00	800 000 000,00	100 000 000,00	900 000 000,00

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2022/1028

av den 27 juni 2022

om ändring av beslut (EU) 2021/355 vad gäller vissa anläggningar i Danmark, Frankrike och Sverige som ingår i förteckningen över anläggningar som omfattas av unionens system för handel med utsläppsrätter som fastställs i direktiv 2003/87/EG

[delgivet med nr C(2022) 4289]

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG ([1]), särskilt artikel 11, och

av följande skäl:

(1) Efter det att medlemsstaterna lämnat in sina nationella genomförandeåtgärder antog kommissionen beslut (EU) 2021/355 ([2]) om nationella genomförandeåtgärder för övergångsutdelningen av gratis utsläppsrätter för växthusgaser. Genom det beslutet avslås införandet av vissa anläggningar och deras motsvarande uppgifter i förteckningarna över anläggningar som omfattas av direktiv 2003/87/EG, vilket innebär att de utesluts från tillämpningsområdet för unionens utsläppshandelssystem.

(2) Anläggningar som uteslutande använder biomassa undantogs från EU:s utsläppshandelssystem, i enlighet med punkt 1 i bilaga I till direktiv 2003/87/EG. Denna bestämmelse infördes i utsläppshandelsdirektivet genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG ([3]), och sedan den började tillämpas den 1 januari 2013 fastställdes ett nytt tillämpningsområde för EU:s utsläppshandelssystem. Därför måste införandet av de anläggningar som uteslutande använde biomassa under alla år under referensperioden avslås trots att de förtecknas i enlighet med artikel 11.1 i direktiv 2003/87/EG.

(3) Kommissionen informerades om att Sverige felaktigt hade inkluderat anläggningen SE-207651 i sina nationella genomförandeåtgärder. Den anläggningen använder uteslutande biomassa och borde därför ha undantagits från tillämpningsområdet för EU:s utsläppshandelssystem.

(4) Efter en förfrågan från kommissionen bekräftade Danmark att anläggningarna DK-65, DK-66 och DK-135 inte hade några fossila utsläpp under referensperioden 2014–2018. Dessa anläggningar använder uteslutande biomassa och borde därför ha undantagits från tillämpningsområdet för EU:s utsläppshandelssystem.

(5) Det är därför lämpligt att avslå införandet av anläggningarna DK-65, DK-66, DK-135 och SE-207651 i förteckningarna över anläggningar som omfattas av direktiv 2003/87/EG för alla år av referensperioden, inbegripet när de förtecknades i enlighet med artikel 11.1 i direktiv 2003/87/EG.

([1]) EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

([2]) Kommissionens beslut (EU) 2021/355 av den 25 februari 2021 om nationella genomförandeåtgärder för gratis tilldelning under en övergångsperiod av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med artikel 11.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 68, 26.2.2021, s. 221).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser, EUT L 140, 5.6.2009, s. 63.

(6) Efter en begäran om klargöranden från kommissionen underrättade Frankrike kommissionen om att två anläggningar, FR-206164 och FR-206032, endast framställer polymerer. Ingen av anläggningarna har några direkta koldioxidutsläpp eftersom de importerar den värme som behövs för produktionen från en annan anläggning som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem. I domen i mål C-577/16 ([4])slog domstolen fast att en anläggning för framställning av polymerer som erhåller den värme som behövs för denna produktion från en utomstående anläggning inte omfattas av tillämpningsområdet för EU:s utsläppshandelssystem, eftersom den inte genererar direkta koldioxidutsläpp. Införandet av dessa anläggningar i förteckningarna över anläggningar som omfattas av direktiv 2003/87/EG bör därför avslås.

(7) Beslut (EU) 2021/355 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genomförandebeslut (EU) 2021/355 ska ändras på följande sätt:

1. i artikel 1 ska följande punkt 6 läggas till:

   ”6. Införandet av de anläggningar som förtecknas i bilaga IV i detta beslut och som ingår i de förteckningar över anläggningar som omfattas av direktiv 2003/87/EG och motsvarande uppgifter om gratis tilldelning till dessa anläggningar, som lämnats in till kommissionen i enlighet med artikel 11.1 i det direktivet, avslås. ”

2. Bilaga I ska ersättas med texten i bilaga I till det här beslutet.

3. Texten i bilaga II till det här beslutet ska läggas till som bilaga IV.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 juni 2022.

På kommissionens vägnar
Frans TIMMERMANS
Verkställande vice ordförande

([4]) Domstolens dom av den 28 februari 2018, *Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH* v *Bundesrepublik Deutschland*, C-577/16, ECLI:EU:C:2018:127.

BILAGA I

”BILAGA I

Anläggningar som uteslutande använder biomassa

Identifieringskod i NIMS-förteckningarna

DK000000000000065	DK000000000000066	DK000000000000135	
FI000000000000645	FI000000000207696		
SE000000000000031	SE000000000000064	SE000000000000073	SE000000000000074
SE000000000000086	SE000000000000088	SE000000000000099	SE000000000000102
SE000000000000169	SE000000000000186	SE000000000000199	SE000000000000205
SE000000000000211	SE000000000000249	SE000000000000261	SE000000000000319
SE000000000000320	SE000000000000324	SE000000000000382	SE000000000000468
SE000000000000523	SE000000000000543	SE000000000000547	SE000000000000565
SE000000000000583	SE000000000000629	SE000000000000659	SE000000000000681
SE000000000000686	SE000000000000687	SE000000000000705	SE000000000000785
SE000000000000789	SE000000000000798	SE000000000000830	SE000000000000838
SE000000000000845	SE000000000000847	SE000000000202297	SE000000000205800
SE000000000205887	SE000000000206192	SE000000000208282	SE000000000209062
SE000000000209930	SE000000000211058	SE000000000000153	SE000000000000231
SE000000000000779	SE000000000207651		

BILAGA II

”BILAGA IV

Anläggningar som framställer polymerer och importerar värme, med inga direkta koldioxidutsläpp

Identifieringskod i NIMS-förteckningarna
FR000000000206164
FR000000000206032”

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2022/1029

av den 28 juni 2022

om ändring av genomförandebeslut (EU) 2019/919 vad gäller harmoniserade standarder för huvuddata för båtar, framdrivningssystem med gasol för båtar och fartyg och bestämning av maximal framdrivningseffekt för båtar med en skrovlängd mellan 8 och 24 meter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG ([1]), särskilt artikel 10.6, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/53/EU ([2]) förutsätts produkter som är förenliga med de harmoniserade standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* överensstämma med de krav som omfattas av dessa standarder eller delar av dem i enlighet med artikel 4.1 i direktiv 2013/53/EU och bilaga I till det direktivet.

(2) Genom genomförandebeslut C(2015) 8736 ([3]) begärde kommissionen att Europeiska standardiseringskommittén (CEN) och Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec) skulle utarbeta och se över harmoniserade standarder till stöd för direktiv 2013/53/EU för att uppfylla de strängare väsentliga krav som anges i artikel 4.1 i direktiv 2013/53/EU och i bilaga I till det direktivet, jämfört med det upphävda Europaparlamentets och rådets direktiv 94/25/EG ([4]).

(3) Genom genomförandebeslut C(2015) 8736 ombads CEN och Cenelec även att se över de standarder till vilka hänvisningar har offentliggjorts genom kommissionens meddelande 2015/C 087/01 ([5]).

([1]) EUT L 316, 14.11.2012, s. 12.

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/53/EU av den 20 november 2013 om fritidsbåtar och vattenskotrar och om upphävande av direktiv 94/25/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 90).

([3]) Commission Implementing Decision C(2015) 8736 of 15 December 2015 on a standardisation request to the European Committee for Standardisation and the European Committee for Electro-technical Standardisation as regards recreational craft and personal watercraft in support of Directive 2013/53/EU of the European Parliament and of the Council of 20 November 2013 on recreational craft and personal watercraft and repealing Directive 94/25/EC (inte översatt till svenska).

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 94/25/EG av den 16 juni 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar (EGT L 164, 30.6.1994, s. 15).

([5]) Kommissionens meddelande inom ramen för genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/25/EG av den 16 juni 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar (Offentliggörande av titlar på och hänvisningar till harmoniserade standarder inom ramen för unionslagstiftningen om harmonisering) (EUT C 87, 13.3.2015, s. 1).

(4) På grundval av begäran i genomförandebeslut C(2015) 8736 reviderade CEN den harmoniserade standarden EN ISO 8666:2018 om huvuddata för båtar, till vilken en hänvisning anges i bilaga I till kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/919 ([6]). Till följd av detta antogs den harmoniserade standarden EN ISO 8666:2020 och dess ändring EN ISO 8666:2020/A11:2021 om bestämning av huvudsakliga dimensioner och tillhörande uppgifter, viktspecifikationer och lastningsförhållanden för båtar.

(5) På grundval av begäran i genomförandebeslut C(2015) 8736 reviderade CEN den harmoniserade standarden EN 15609:2012 om installationskrav för framdrivningssystem med gasol för båtar och fartyg, offentliggjord genom meddelande 2015/C 087/01. Till följd av detta antogs den harmoniserade standarden EN 15609:2021.

(6) På grundval av begäran i genomförandebeslut C(2015) 8736 utarbetade CEN även den harmoniserade standarden EN ISO 11592–2:2021 om bestämning av maximal framdrivningseffekt för båtar med en skrovlängd mellan 8 och 24 meter.

(7) Kommissionen har tillsammans med CEN gjort en bedömning av huruvida dessa harmoniserade standarder överensstämmer med begäran i genomförandebeslut C(2015) 8736.

(8) Standarderna EN 15609:2021, EN ISO 11592–2:2021 och EN ISO 8666:2020, ändrad genom EN ISO 8666:2020/A11:2021, uppfyller de krav som de ska omfatta enligt artikel 4.1 i direktiv 2013/53/EU och del A i bilaga I till det direktivet. Hänvisningen till dessa standarder bör därför offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(9) Standarden EN 15609:2021 ersätter standarden EN 15609:2012. Standarden EN ISO 8666:2020, ändrad genom standarden EN ISO 8666:2020/A11:2021, ersätter standarden EN ISO 8666:2018.

(10) Hänvisningarna till standarderna EN 15609:2012 och EN ISO 8666:2018 bör därför återkallas från *Europeiska unionens officiella tidning*.

(11) För att ge tillverkarna tillräckligt med tid för att anpassa sina produkter till de reviderade och ändrade versionerna av de harmoniserade standarderna EN 15609:2012 och EN ISO 8666:2018 måste återkallandet av hänvisningarna till dessa standarder senareläggas.

(12) I bilaga I till genomförandebeslut (EU) 2019/919 förtecknas hänvisningar till de harmoniserade standarder som utarbetats till stöd för direktiv 2013/53/EU. Hänvisningarna till de harmoniserade standarderna EN 15609:2021, EN ISO 8666:2020, och dess ändring EN ISO 8666:2020/A11:2021, samt EN ISO 11592–2:2021 bör införas i den bilagan. Dessutom bör hänvisningen till den harmoniserade standarden EN ISO 8666:2018 utgå ur bilaga I till genomförandebeslut (EU) 2019/919.

(13) I bilaga II till genomförandebeslut (EU) 2019/919 förtecknas hänvisningar till harmoniserade standarder som utarbetats till stöd för direktiv 2013/53/EU och som återkallas från C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*. Hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 15609:2012 bör införas i den bilagan.

(14) Genomförandebeslut (EU) 2019/919 bör därför ändras i enlighet med detta.

(15) Överensstämmelse med en harmoniserad standard ger en presumtion om överensstämmelse med motsvarande väsentliga krav i unionens harmoniseringslagstiftning från och med dagen för offentliggörande av hänvisningen till en sådan standard i *Europeiska unionens officiella tidning*. Detta beslut bör därför träda i kraft samma dag som det offentliggörs.

([6]) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/919 av den 4 juni 2019 om harmoniserade standarder för fritidsbåtar och vattenskotrar till stöd för Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/53/EU (EUT L 146, 5.6.2019, s. 106).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genomförandebeslut (EU) 2019/919 ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilaga I till det här beslutet.
2. Bilaga II ska ändras i enlighet med bilaga II till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Punkt 1 i bilaga I ska tillämpas från och med den 29 december 2023.

Utfärdat i Bryssel den 28 juni 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA I

Bilaga I ska ändras på följande sätt:

1. Post 7 ska utgå.
2. Följande poster ska läggas till:

Nr	Hänvisning till standard
”45.	EN ISO 8666:2020 Båtar – Huvuddata EN ISO 8666:2020/A11:2021
46.	EN 15609:2021 Utrustning och tillbehör för gasol (LPG) – Framdrivningssystem med gasol för båtar och fartyg – Installationskrav
47.	EN ISO 11592–2:2021 Båtar – Bestämning av maximal framdrivningseffekt – Del 2: Båtar med en skrovlängd mellan 8 och 24 meter”

BILAGA II

I bilaga II ska följande post läggas till:

Nr	Hänvisning till standard	Datum för återkallande
”38.	EN 15609:2012 Utrustning och tillbehör för gasol (LPG) – Framdrivningssystem med gasol för båtar och fartyg	29 december 2023”

AKTER SOM ANTAS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

BESLUT nr 1/2022 AV DEN GEMENSAMMA KOMMITTÉ SOM INRÄTTATS GENOM EUROPA–MEDELHAVSAVTALET OM LUFTFART MELLAN EUROPEISKA UNIONEN OCH DESS MEDLEMSSTATER, Å ENA SIDAN, OCH STATEN ISRAELS REGERING, Å ANDRA SIDAN

av den 13 juni 2022

om ersättande av bilaga IV till Europa–Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Staten Israels regering, å andra sidan [2022/1030]

DEN GEMENSAMMA KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Europa–Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Staten Israels regering, å andra sidan ([1]), särskilt artikel 27.6.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Bilaga IV till Europa–Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Staten Israels regering, å andra sidan ska från och med den 1 juli 2022 ersättas med texten i bilagan till detta beslut.

Utfärdat i Bryssel och Tel Aviv den 13 juni 2022.

På den gemensamma kommitténs vägnar
Chefen för Europeiska unionens delegation
Klaus GEIL

Chefen för Israels regerings delegation
Ishay DON-YEHIYA

([1]) EUT L 208, 2.8.2013, s. 3.

BILAGA

”BILAGA IV

REGLER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ DEN CIVILA LUFTFARTEN

De likvärdiga lagstadgade krav och standarder i Europeiska unionens lagstiftning som avses i detta avtal ska utfärdas på grundval av följande akter. Vid behov anges nedan särskilda anpassningar för respektive berörd akt. De likvärdiga lagstadgade kraven och standarderna ska vara tillämpliga i enlighet med bilaga VI, om inte annat anges i denna bilaga eller i bilaga II om övergångsbestämmelser.

A. FLYGSÄKERHET

A.1 Förteckning över lufttrafikföretag som förbjudits att bedriva verksamhet

Israel ska så snart som möjligt vidta åtgärder som motsvarar de som vidtagits av Europeiska unionens medlemsstater på grundval av förteckningen över lufttrafikföretag som förbjudits att bedriva verksamhet av säkerhetsskäl.

Åtgärderna ska vidtas i enlighet med de relevanta bestämmelserna om upprättande och offentliggörande av en förteckning över lufttrafikföretag som förbjudits att bedriva verksamhet och kraven på information till flygpassagerare om vilket lufttrafikföretag som utför den flygning som de reser med, som fastställs i följande unionslagstiftning:

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2111/2005 av den 14 december 2005 om upprättande av en gemenskapsförteckning över alla lufttrafikföretag som förbjudits att bedriva verksamhet inom gemenskapen och om information till flygpassagerare om vilket lufttrafikföretag som utför en viss flygning, samt om upphävande av artikel 9 i direktiv 2004/36/EG (Text av betydelse för EES), EUT L 344, 27.12.2005, s. 15, i dess ändrade lydelse enligt

— förordning (EU) 2018/1139 av den 4 juli 2018, EUT L 212, 22.8.2018, s. 1,

— förordning (EU) 2019/1243 av den 20 juni 2019, EUT L 198, 25.7.2019, s. 241.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 1–13 och bilagan.

Kommissionens förordning (EG) nr 473/2006 av den 22 mars 2006 om genomförandebestämmelser för gemenskapsförteckningen enligt kapitel II i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2111/2005 över de lufttrafikföretag som har belagts med verksamhetsförbud i gemenskapen (Text av betydelse för EES), EUT L 84, 23.3.2006, s. 8.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 1–6 och bilagorna A–C.

Kommissionens förordning (EG) nr 474/2006 av den 22 mars 2006 om upprättande av en gemenskapsförteckning enligt kapitel II i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2111/2005 över de lufttrafikföretag som har belagts med verksamhetsförbud i gemenskapen (Text av betydelse för EES), EUT L 84, 23.3.2006, s. 14, i dess regelbundet genom kommissionsförordningar ändrade lydelse.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 1–3 och bilagorna A–B.

Om en åtgärd ger upphov till allvarliga farhågor för Israel får Israel avbryta dess tillämpning och ska utan onödigt dröjsmål hänskjuta frågan till den gemensamma kommittén i enlighet med artikel 22.11 f i detta avtal.

A.2 Utredning av olyckor/tillbud och rapportering av händelser

A.2.1: Förordning (EU) nr 996/2010

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 996/2010 av den 20 oktober 2010 om utredning och förebyggande av olyckor och tillbud inom civil luftfart och om upphävande av direktiv 94/56/EG (Text av betydelse för EES), EUT L 295, 12.11.2010, s. 35, i dess ändrade lydelse enligt

— förordning (EU) nr 376/2014 av den 3 april 2014, EUT L 122, 24.4.2014, s. 18,

— förordning (EU) 2018/1139 av den 4 juli 2018, EUT L 212, 22.8.2018, s. 1.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 1–5, 8–18.2, 20, 21 och 23 och bilagan.

ANM.:

Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/1128 av den 1 juli 2019 om rätt till tillgång till säkerhetsrekommendationer och svar som lagras i det europeiska centrala upplaget och om upphävande av beslut 2012/780/EU (Text av betydelse för EES), EUT L 177, 2.7.2019, s. 112.

A.2.2: Förordning (EU) nr 376/2014

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 376/2014 av den 3 april 2014 om rapportering, analys och uppföljning av händelser inom civil luftfart om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 996/2010 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/42/EG, kommissionens förordningar (EG) nr 1321/2007 och (EG) nr 1330/2007 (Text av betydelse för EES), EUT L 122, 24.4.2014, s. 18, i dess ändrade lydelse enligt

— förordning (EU) 2018/1139 av den 4 juli 2018, EUT L 212, 22.8.2018, s. 1.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 1–7, 9.3, 10.2–10.4, 11.1, 11.7, 13 med undantag av punkt 9, 14–16, 21–23 och 24.3 och bilagorna I–III.

Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/2034 av den 6 oktober 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 376/2014 vad gäller det gemensamma europeiska riskklassificeringssystemet (Text av betydelse för EES), EUT L 416, 11.12.2020, s. 1.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1018 av den 29 juni 2015 om fastställande av en förteckning som klassificerar händelser inom civil luftfart som obligatoriskt måste rapporteras enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 376/2014 (Text av betydelse för EES), EUT L 163, 30.6.2015, s. 1.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 1–2 och bilagorna I–V.

B. FLYGLEDNINGSTJÄNST

GRUNDFÖRORDNINGAR

Avsnitt A:

B.1: Förordning (EG) nr 549/2004

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 549/2004 av den 10 mars 2004 om ramen för inrättande av det gemensamma europeiska luftrummet ("ramförordning") (Text av betydelse för EES), EUT L 96, 31.3.2004, s. 1, i dess ändrade lydelse enligt

— förordning (EG) nr 1070/2009 av den 21 oktober 2009, EUT L 300, 14.11.2009, s. 34.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 1.1–1.3, 2, 4.1–4.4, 9, 10, 11.1, 11.2, 11.3 b och d, 11.4–11.6 och 13.

I syfte att genomföra kraven i artikel 11 i förordning (EG) nr 549/2004 ska Israel utarbeta och införa ett nationellt prestationssystem som inbegriper följande:

— Nationella prestationsmål inom nyckelprestationsområdena säkerhet, miljö, kapacitet och kostnadseffektivitet. Målen ska fastställas av en statlig mekanism med beaktande av uppgifter från de nationella tillsynsmyndigheterna.

— En prestationsplan som överensstämmer med prestationsmålen och som innehåller information om investeringar i flygledningstjänst, i synnerhet de som gäller anpassningen till genomförandeplanerna för Sesar, inbegripet gemensamma projekt. Leverantören av flygtrafiktjänster ska utarbeta prestationsplanen efter samråd med luftrummets användare.

Den nationella tillsynsmyndigheten ska göra en bedömning av huruvida prestationsplanen överensstämmer med de nationella prestationsmålen, och om så inte är fallet får myndigheten besluta att utfärda en rekommendation om att leverantören av flygtrafiktjänster föreslår reviderade prestationsmål och lämpliga åtgärder. Om den nationella tillsynsmyndigheten finner att den reviderade prestationsplanen och de lämpliga åtgärderna inte är tillfredsställande kan den ålägga leverantören av flygtrafiktjänster att vidta korrigerande åtgärder.

Referensperioden för prestationssystemet ska fastställas av Israel och rapporteras till den gemensamma kommittén.

Den nationella tillsynsmyndigheten ska göra regelbundna bedömningar av huruvida prestationsmålen uppnås.

B.2: Förordning (EG) nr 550/2004

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 550/2004 av den 10 mars 2004 om tillhandahållande av flygtrafiktjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet (”förordning om tillhandahållande av tjänster”) (Text av betydelse för EES), EUT L 96, 31.3.2004, s. 10, i dess ändrade lydelse enligt

— förordning (EG) nr 1070/2009 av den 21 oktober 2009, EUT L 300, 14.11.2009, s. 34.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 2.1, 2.2, 2.4–2.6, 4, 7.1, 7.2, 7.4–7.5, 7.7, 8.1, 8.3, 8.4, 9, 10, 11, 12.1–12.4, 18.1 och 18.2 och bilaga II.

B.3: Förordning (EG) nr 551/2004

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 551/2004 av den 10 mars 2004 om organisation och användning av det gemensamma europeiska luftrummet (”förordning om luftrummet”) (Text av betydelse för EES), EUT L 96, 31.3.2004, s. 20, i dess ändrade lydelse enligt

— förordning (EG) nr 1070/2009 av den 21 oktober 2009, EUT L 300, 14.11.2009, s. 34.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 1, 3a, 4, 6.1–6.5, 6.7, 7.1, 7.3 och 8.

B.4: Förordning (EG) nr 552/2004

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 552/2004 av den 10 mars 2004 om driftskompatibiliteten hos det europeiska nätverket för flygledningstjänst (”förordning om driftskompatibilitet”) (Text av betydelse för EES), EUT L 96, 31.3.2004, s. 26, i dess ändrade lydelse enligt

— förordning (EG) nr 1070/2009 av den 21 oktober 2009, EUT L 300, 14.11.2009, s. 34.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 1–3, 4.2, 5–6a, 7.1 och 8 och bilagorna I–V.

ANM.: Denna förordning (552/2004) har upphävts genom förordning (EU) 2018/1139 med verkan från och med den 11 september 2018. Artiklarna 4, 5, 6, 6a och 7 i den förordningen och bilagorna III och IV till den ska emellertid fortsätta att tillämpas fram till den dag då de delegerade akter som avses i artikel 47 i den här förordningen börjar tillämpas, i den mån de akterna täcker innehållet i de relevanta bestämmelserna i förordning (EG) nr 552/2004, och under alla omständigheter senast den 12 september 2023.

Förordningarna (EG) nr 549/2004–552/2004, ändrade genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1070/2009 av den 21 oktober 2009 om ändring av förordningarna (EG) nr 549/2004, (EG) nr 550/2004, (EG) nr 551/2004 och (EG) nr 552/2004 i syfte att förbättra det europeiska luftfartssystemets kvalitet och hållbarhet.

B.5: Förordning (EU) 2018/1139

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1139 av den 4 juli 2018 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 2111/2005, (EG) nr 1008/2008, (EU) nr 996/2010, (EU) nr 376/2014 och direktiv 2014/30/EU och 2014/53/EU, samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 552/2004 och (EG) nr 216/2008 och rådets förordning (EEG) nr 3922/91 (Text av betydelse för EES), EUT L 212, 22.8.2018, s. 1, i dess ändrade lydelse enligt

— kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1087 av den 7 april 2021, EUT L 236, 5.7.2021, s. 1.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 1–3 och 40–54 och bilaga VIII.

Avsnitt B:

B.2: Förordning (EG) nr 550/2004

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 550/2004 av den 10 mars 2004 om tillhandahållande av flygtrafiktjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet (”förordning om tillhandahållande av tjänster”) (Text av betydelse för EES), EUT L 96, 31.3.2004, s. 10, i dess ändrade lydelse enligt

— förordning (EG) nr 1070/2009 av den 21 oktober 2009, EUT L 300, 14.11.2009, s. 34.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 2.3, 7.6, 7.8, 8.2, 8.5, 9a.1–9a.5 och 13.

B.3: Förordning (EG) nr 551/2004

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 551/2004 av den 10 mars 2004 om organisation och användning av det gemensamma europeiska luftrummet (”förordning om luftrummet”) (Text av betydelse för EES), EUT L 96, 31.3.2004, s. 20, i dess ändrade lydelse enligt

— förordning (EG) nr 1070/2009 av den 21 oktober 2009, EUT L 300, 14.11.2009, s. 34.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 3 och 6.6.

Förordningarna (EG) nr 549/2004–552/2004, ändrade genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1070/2009 av den 21 oktober 2009 om ändring av förordningarna (EG) nr 549/2004, (EG) nr 550/2004, (EG) nr 551/2004 och (EG) nr 552/2004 i syfte att förbättra det europeiska luftfartssystemets kvalitet och hållbarhet.

B.5: Förordning (EU) 2018/1139

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1139 av den 4 juli 2018 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 2111/2005, (EG) nr 1008/2008, (EU) nr 996/2010, (EU) nr 376/2014 och direktiv 2014/30/EU och 2014/53/EU, samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 552/2004 och (EG) nr 216/2008 och rådets förordning (EEG) nr 3922/91 (Text av betydelse för EES), EUT L 212, 22.8.2018, s. 1, i dess ändrade lydelse enligt

— kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1087 av den 7 april 2021, EUT L 236, 5.7.2021, s. 1,

Relevanta bestämmelser: artiklarna 1–3 och 40–54 och bilaga VIII.

GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

Följande akter kommer att vara tillämpliga och relevanta om inte annat anges i bilaga VI i fråga om likvärdiga lagstadgade krav och standarder avseende ”grundförordningar”:

Tillhandahållande av tjänster (förordning (EG) nr 550/2004)

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/373 av den 1 mars 2017 om gemensamma krav för leverantörer av flygledningstjänst/flygtrafiktjänster och övriga nätverksfunktioner för flygledningstjänst, om tillsyn över dessa leverantörer samt om upphävande av förordning (EG) nr 482/2008, genomförandeförordningarna (EU) nr 1034/2011, (EU) nr 1035/2011 och (EU) 2016/1377 och ändring av förordning (EU) nr 677/2011 (Text av betydelse för EES), EUT L 62, 8.3.2017, s. 1, i dess ändrade lydelse enligt

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/469 av den 14 februari 2020, EUT L 104, 3.4.2020, s. 1, i dess ändrade lydelse enligt

  — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1177 av den 7 augusti 2020, EUT L 259, 10.8.2020, s. 12,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1338 av den 11 augusti 2021, EUT L 289, 12.8.2021, s. 12.

Israel kan fortsätta att låta sin leverantör av flygvädertjänster vara ett statligt organ.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 409/2013 av den 3 maj 2013 om definition av gemensamma projekt, fastställande av styrelseformer och identifiering av incitament till stöd för genomförandet av den europeiska generalplanen för flygledningstjänst (Text av betydelse för EES), EUT L 123, 4.5.2013, s. 1, i dess ändrade lydelse enligt

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/116 av den 1 februari 2021, EUT L 36, 2.2.2021, s. 10.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/116 av den 1 februari 2021 om inrättande av det första gemensamma projektet till stöd för genomförandet av generalplanen för det europeiska nätverket för flygledningstjänst som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 550/2004, om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 409/2013 och om upphävande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 716/2014 (Text av betydelse för EES), EUT L 36, 2.2.2021, s. 10.

Luftrum (förordning (EG) nr 551/2004)

Kommissionens förordning (EU) nr 255/2010 av den 25 mars 2010 om fastställande av gemensamma regler för flödesplanering (ATFM) (Text av betydelse för EES), EUT L 80, 26.3.2010, s. 10, i dess ändrade lydelse enligt

— kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 923/2012 av den 26 september 2012, EUT L 281, 13.10.2012, s. 1, i dess ändrade lydelse enligt

  — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/886 av den 26 juni 2020, EUT L 205, 29.6.2020, s. 14,

  — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/469 av den 14 februari 2020, EUT L 104, 3.4.2020, s. 1, i dess ändrade lydelse enligt

    — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1177 av den 7 augusti 2020, EUT L 259, 10.8.2020, s. 12,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1006 av den 22 juni 2016, EUT L 165, 23.6.2016, s. 8,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/2159 av den 20 november 2017, EUT L 304, 21.11.2017, s. 45.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 923/2012 av den 26 september 2012 om gemensamma luftfarts- och driftsbestämmelser för tjänster och förfaranden inom flygtrafiken och om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 1035/2011 och förordningarna (EG) nr 1265/2007, (EG) nr 1794/2006, (EG) nr 730/2006, (EG) nr 1033/2006 och (EU) nr 255/2010 (Text av betydelse för EES), EUT L 281, 13.10.2012, s. 1, i dess ändrade lydelse enligt

— kommissionens förordning (EU) 2015/340 av den 20 februari 2015, EUT L 63, 6.3.2015, s. 1,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1185 av den 20 juli 2016, EUT L 196, 21.7.2016, s. 3,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/469 av den 14 februari 2020, EUT L 104, 3.4.2020, s. 1, i dess ändrade lydelse enligt

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1177 av den 7 augusti 2020, EUT L 259, 10.8.2020, s. 12,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/886 av den 26 juni 2020, EUT L 205, 29.6.2020, s. 14.

Kommissionens förordning (EG) nr 2150/2005 av den 23 december 2005 om gemensamma regler för en flexibel användning av luftrummet (Text av betydelse för EES), EUT L 342, 24.12.2005, s. 20.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/123 av den 24 januari 2019 om genomförandebestämmelser för nätverksfunktioner för flygledningstjänst (ATM) och om upphävande av kommissionens förordning (EU) nr 677/2011 (Text av betydelse för EES), EUT L 28, 31.1.2019, s. 1.

Förordningen om driftskompatibilitet (EG) nr 552/2004

Kommissionens förordning (EG) nr 262/2009 av den 30 mars 2009 om fastställande av krav för en samordnad tilldelning och användning av Mod S-interrogatorkoder för det gemensamma europeiska luftrummet (Text av betydelse för EES), EUT L 84, 31.3.2009, s. 20, i dess ändrade lydelse enligt

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2345 av den 14 december 2016, EUT L 348, 21.12.2016, s. 11.

Kommissionens förordning (EG) nr 633/2007 av den 7 juni 2007 om krav avseende tillämpningen av ett protokoll för överföring av färdplansdata, för anmälan, samordning och överlämning av flygningar mellan enheter för flygkontrolltjänst (Text av betydelse för EES), EUT L 146, 8.6.2007, s. 7, i dess ändrade lydelse enligt

— kommissionens förordning (EU) nr 283/2011 av den 22 mars 2011, EUT L 77, 23.3.2011, s. 23.

Kommissionens förordning (EG) nr 1033/2006 av den 4 juli 2006 om krav på förfaranden för färdplaner före flygning inom det gemensamma europeiska luftrummet (Text av betydelse för EES), EUT L 186, 7.7.2006, s. 46, i dess ändrade lydelse enligt

— kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 923/2012 av den 26 september 2012, EUT L 281, 13.10.2012, s. 1, i dess ändrade lydelse enligt

  — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/886 av den 26 juni 2020, EUT L 205, 29.6.2020, s. 14,

  — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/469 av den 14 februari 2020, EUT L 104, 3.4.2020, s. 1, i dess ändrade lydelse enligt

    — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1177 av den 7 augusti 2020, EUT L 259, 10.8.2020, s. 12,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 428/2013 av den 8 maj 2013, EUT L 127, 9.5.2013, s. 23,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2120 av den 2 december 2016, EUT L 329, 3.12.2016, s. 70,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/139 av den 29 januari 2018, EUT L 25, 30.1.2018, s. 4.

Kommissionens förordning (EG) nr 1032/2006 av den 6 juli 2006 om krav avseende automatiska system för utbyte av färdplansdata för anmälan, samordning och överlämning av flygningar mellan enheter för flygkontrolltjänst (Text av betydelse för EES), EUT L 186, 7.7.2006, s. 27, i dess ändrade lydelse enligt

— kommissionens förordning (EG) nr 30/2009 av den 16 januari 2009, EUT L 13, 17.1.2009, s. 20.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1206/2011 av den 22 november 2011 om fastställande av krav på identifiering av luftfartyg för övervakning av det gemensamma europeiska luftrummet (Text av betydelse för EES), EUT L 305, 23.11.2011, s. 23, i dess ändrade lydelse enligt

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/587 av den 29 april 2020, EUT L 138, 30.4.2020, s. 1.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1207/2011 av den 22 november 2011 om krav på övervakningens prestanda och driftskompatibilitet för det gemensamma europeiska luftrummet (Text av betydelse för EES), EUT L 305, 23.11.2011, s. 35, i dess ändrade lydelse enligt

— kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1028/2014 av den 26 september 2014, EUT L 284, 30.9.2014, s. 7,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/386 av den 6 mars 2017, EUT L 59, 7.3.2017, s. 34,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/587 av den 29 april 2020, EUT L 138, 30.4.2020, s. 1.

Kommissionens förordning (EG) nr 29/2009 av den 16 januari 2009 om krav på datalänktjänster för det gemensamma europeiska luftrummet (Text av betydelse för EES), EUT L 13, 17.1.2009, s. 3, i dess ändrade lydelse enligt

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/310 av den 26 februari 2015, EUT L 56, 27.2.2015, s. 30,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1170 av den 8 juli 2019, EUT L 183, 9.7.2019, s. 6,

— kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/2012 av den 29 november 2019, EUT L 312, 3.12.2019, s. 95,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/208 av den 14 februari 2020, EUT L 43, 17.2.2020, s. 72.

Den gemensamma kommittén ska besluta om ett startdatum från vilket Israel måste tillämpa krav och standarder som är likvärdiga med i förordning (EG) nr 29/2009. Till dess att den gemensamma kommittén har antagit ett sådant beslut anses förordning (EG) nr 29/2009 inte ingå i denna bilaga när det gäller den utvärdering som föreskrivs i punkt 5 i bilaga II.

Krav på flygledningstjänst/flygtrafiktjänster enligt förordning (EU) 2018/1139

Kommissionens förordning (EU) 2015/340 av den 20 februari 2015 om tekniska krav och administrativa förfaranden avseende flygledarcertifikat samt andra certifikat och intyg enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008, ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 923/2012 och upphävande av kommissionens förordning (EU) nr 805/2011 (Text av betydelse för EES), EUT L 63, 6.3.2015, s. 1.

Israel kommer inte att behöva inrätta flygmedicinska centra i form av institutioner. Bedömningen av överensstämmelse ska inriktas på faktiska krav för flygläkare och medicinska standarder.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/373 av den 1 mars 2017 om gemensamma krav för leverantörer av flygledningstjänst/flygtrafiktjänster och övriga nätverksfunktioner för flygledningstjänst, om tillsyn över dessa leverantörer samt om upphävande av förordning (EG) nr 482/2008, genomförandeförordningarna (EU) nr 1034/2011, (EU) nr 1035/2011 och (EU) 2016/1377 och ändring av förordning (EU) nr 677/2011 (Text av betydelse för EES), EUT L 62, 8.3.2017, s. 1, i dess ändrade lydelse enligt

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/469 av den 14 februari 2020, EUT L 104, 3.4.2020, s. 1, i dess ändrade lydelse enligt

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1177 av den 7 augusti 2020, EUT L 259, 10.8.2020, s. 12,

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1338 av den 11 augusti 2021, EUT L 289, 12.8.2021, s. 12.

Israel kommer inte att behöva fastställa en leverantör av kommunikations-, navigations- eller övervakningstjänster (CNS-tjänster) som är fristående från andra leverantörer av flygtrafiktjänster och heller inte att certifiera denna leverantör fristående från andra leverantörer av flygtrafiktjänster. När Israel certifierar den leverantör av flygtrafiktjänster som också ansvarar för att tillhandahålla CNS-tjänster ska Israel verifiera om de krav som föreskrivs i artikel 6 a–c i förordning (EU) 2017/373 och i bilaga VIII till samma förordning är uppfyllda, och Israel kommer inte att behöva verifiera tillhandahållarens av CNS-tjänsterna oberoende av leverantören eller leverantörerna av andra flygtrafiktjänster.

C. MILJÖ

C.1: Förordning (EU) nr 598/2014

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 598/2014 av den 16 april 2014 om regler och förfaranden för att av bullerskäl införa driftsrestriktioner vid flygplatser i unionen inom en välavvägd strategi och om upphävande av direktiv 2002/30/EG, EUT L 173, 12.6.2014, s. 65.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 3, 4, 5, 6, 8 och 10 samt bilagorna I och II.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/49/EG av den 25 juni 2002 om bedömning och hantering av omgivningsbuller, EGT L 189, 18.7.2002, s. 12, i dess ändrade lydelse enligt

— förordning (EG) nr 1137/2008 av den 22 oktober 2008, EUT L 311, 21.11.2008, s. 1,

— kommissionens direktiv (EU) 2015/996 av den 19 maj 2015, EUT L 168, 1.7.2015, s. 1,

— förordning (EU) 2019/1010 av den 5 juni 2019, EUT L 170, 25.6.2019, s. 115,

— förordning (EU) 2019/1243 av den 20 juni 2019, EUT L 198, 25.7.2019, s. 241,

— kommissionens direktiv (EU) 2020/367 av den 4 mars 2020, EUT L 67, 5.3.2020, s. 132.

Relevanta bestämmelser: de som krävs för en korrekt tillämpning av förordning (EU) nr 598/2014.

C.2: Direktiv 2006/93/EG

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/93/EG av den 12 december 2006 om reglering av utnyttjandet av flygplan som omfattas av volym 1, del II, kapitel 3 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart, andra upplagan (1988) (kodifierad version) (Text av betydelse för EES), EUT L 374, 27.12.2006, s. 1.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 1–3 och 5.

D. LUFTTRAFIKFÖRETAGS SKADESTÅNDSANSVAR

D.1: Rådets förordning (EG) nr 2027/97

Rådets förordning (EG) nr 2027/97 av den 9 oktober 1997 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar avseende lufttransport av passagerare och deras bagage, EGT L 285, 17.10.1997, s. 1, i dess ändrade lydelse enligt

— förordning (EG) nr 889/2002 av den 13 maj 2002, EGT L 140, 30.5.2002, s. 2.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 2.1 a och c–g och 3–6.

E. KONSUMENTRÄTTIGHETER OCH SKYDD AV PERSONUPPGIFTER

E.2: Förordning (EU) 2016/679

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (Text av betydelse för EES), EUT L 119, 4.5.2016, s. 1.

Relevanta bestämmelser: de som är relevanta för civil luftfart.

E.3: Förordning (EG) nr 261/2004

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (Text av betydelse för EES), EUT L 46, 17.2.2004, s. 1.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 1–16.

E.4: Förordning (EG) nr 1107/2006

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2006 av den 5 juli 2006 om rättigheter i samband med flygresor för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet (Text av betydelse för EES), EUT L 204, 26.7.2006, s. 1.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 1.1 och 2–16 och bilagorna I–II.

F. SOCIALA ASPEKTER

F.1: Rådets direktiv 2000/79/EG

Rådets direktiv 2000/79/EG av den 27 november 2000 om genomförande av det europeiska avtal om arbetstidens förläggning för flygpersonal inom civilflyget som har ingåtts mellan Association of European Airlines (AEA), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF), European Cockpit Association (ECA), European Regions Airline Association (ERA) och International Air Carrier Association (IACA) (Text av betydelse för EES), EGT L 302, 1.12.2000, s. 57.

Relevanta bestämmelser: artiklarna 1.1 och 2–9 i bilagan."

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV